

EQVITIS POL

7 E 30

Prophetia S. Hildegardis Broscii J. xv.
Fol. 455.

Salvatores nominantur. ab Equite fol. 4.

1626
Ioannis Broscii Curzelomensis
Medicini Doctoris ordinarii
Astrologi. post mortem ipsius
Bibliotheca maioris Collegii in
Academia Cracoviensi. rogat
autem ut omnia quae hic inser-
ta sunt, integre ad posteritatem
conseruentur alioquin unitatem hanc

Destruenti anathema
Conseruanti benedictio.

intellectus
iudicat
veritatem

IX. 10. 1.

Contactus.

ad punctum

Vulgaris hic oculus caligabit diffidens plurimum.
Procul este prophanus.

inter 9 et 10 reperitur Proca Dawidowa Zahyrenii Calisy impri-
 sa ubi locy non exprimitur, scriptum matheum ab ipis legibus confectum
 sub nomine Zahyrenii 150 conferente evangelizans. omni animi quod in 110

contineatur ego audius ex ore Frederici sedentis
 legitur. quidam enim et alii. Zahyrenii vero pinguis
 Anonius Thudis wacy Bursum consueverunt nullo modo
 Contorta in hoc volumine fore potuit alio, quam
 ex relatione iustitiae

- 1 Equitum Poloni actio in iustitias prima
- 2 Spongia contra Equitum Russi
- 3 Actio Arnaldi in Parlamento Parisiensi
- 4 Pappaverati de rudiculis
- 5 Actio Pauli quinta pro Republica Veneta Oratio
- 6 Gracy deliberatio de compensando emendo coram legum
- 7 Opponit na hdykut ppaucio legum ^{Lucia} ^{Murga}
- 8 Responsio ad reprobationem legum
- 9 De Ignatio Corneo Zahyrenii Calisyensis
- 10 ^{Proca Dawidowa Zahyrenii} Objatawani ppaucio legum ^{Lucia} ^{Murga}
- 11 Tarcja obwiny ppaucio procy
- 12 Vindicta aduersus Zahyrenii
- 13 Computatio concilii Zahyrenii
- 14 Eiusdem Bonahe stylo diuissimo
- 15 Gracy, ppyuntay, Consens.
- 16 Epistola eucypata ad quendam
- 17 Ad senatorem Regni Poloniam scripta L. L. L.
- 18 Wiodok Statyuntay Lyonsey. Xaveray obray.
 Destruentia unaldama
 Conferentia benedictio.

hag. d. iam
 offeram ad or
 nantium.

Ivan. Manana Hispania Imperator pro reo
Antiquis temporibus qui ex Monachis Episcopos ac summos
Pontifices exhiberunt numerare vix licet, restat etiam
vires aut alterum eorum non tam esse integrum
quam multis antibus ambrosios ecclesias esse profectus
confidendum. Vnde hinc aliud caput.

pedagog

30. 1-19

raris

Cism. 5. 2. 2 - 5. 6. 10

Pedagog. pol. 202-220.

XIX. d. 24.

PROCA DAWIDOWA

Piąć Kámieni vzbroyona.

A B O

JEST pokorny do Ich Mościow Pánor
 Posłow Kola Rycerskiego / ná Seym
 blisko przyšly / w Roku Pánškim 1623.
 przeciwko málo madremu / y bącznemu / ále
 sławe bliźniego szczytiacemu (iż nie rzeko
 pástwiluśowi) piśaniu / Ich. M. M. pp. Akáde-
 mitow Krakowskich / ná Seymiki przešle / Seym
 wzwyż miánowany vprzedzaiace / ná Swiatobliwy
 y niewinny Zakon Jezuicki przysłanemu.

Przez X. STANISŁAWA ŻAKRZEWSKIEGO

Can. Reg. w Piśmie S. Lektorá.

Quis est enim iste Philistzus qui exprobrauit aciem
 DEI viuentis. 1. Reg. 17.

NA wdaniu rzeczy rozmaitych sielá nalezy M.
 pp. Czolo / y Korono tákże przesławna / ozdobo
 Kola Rycerskiego ; á zgołá krotko mowiac / sílá y
 mocfortelnego wdania / nie rychlo y trudno zwycięzona
 bywa. Wic co dziwnieyša / w ludziách madrošćia
 y swiatobliwošćia chwalebnych / czestokroć wdanie opáczne / stolice
 swa fundowálo / á zágášiwšy rozumu przyrodzona swiáćlošć / y
 złoty lichearz pobožnošćia ná strone odstáwivšy / tákże lámpé gorá-
 iaca swiáćlošćia zádmuchnowšy / swa ciemnošćia sercá pobožnych
 nie raz okrywálo. Ná wdanie opáczne słuski iednego / David choć
 mądry y swiety / Miphibozeta niewinnego / połowica máietnošćia
 odsadził

obfadył dekretem niesprawiedliwym. Na zle wdanie Fausty Cesá-
rzowej/ Conſtántyn Wielki/ Syná Cryſpá dziwnie dobrego/ y do
ſprawo dziełnego/ ſtrácić dal / nie rozmyſlnie zley niewieſcie wwie-
rzywſzy/ czego potym (ale nie wczás) żalował. Dla zlego wdania po-
gáńſkich Philozophow wſyſtkich / podczas Koſciól Chryſtuſow/
w obydzie v Monárchow pogáńſkich byl/ y Zakony rozmaýte/ wiele
dla tey przyczyny ſtoſow przykrych znosić musiály. Toż też zle
wdanie/ Jozephá niewinnego w więzienie wpráwilo. Zuzánnę/ pla-
ſzem nieczyſtoſci pokryło. Dánielá/ okrutnym lwom do pożarcia
wrzuciło. Cożá fundament liſtu mego do Wm. Mm. Pp. zálo-
żywſzy/ do rzeczy ſamey przyſtępnié. Na Seymikách przeſtých/ czys-
tány byl jednego przednieyſzego z Jch Mm. Pp. Akadémikow
Krakówſkich liſt/ ktory iáko Rector vniuerſitatis, nomine omnium
Academicorum ſkrypt ſwoi rozeſtal po wſyſtkiey Koronie / ſczy-
piac y káac w tym ſkrypcie Religionem ſanctam ſocietatis Iesv.
a decem ſummis Pontificibus honorificentiffime confirmatam,
approbatam, & a multis Regibus, & Principibus Christianis mi-
rifice collaudatam, & co dziwnieyſza / etiam ab ipſis Turcarum
Imperatoribus, ktory ná Galacie przy ſtokoy ſwey/ od dwádzieſtú
lat niemał/ Patres ſocietatis, y ſkoly ich/ rádzi wiózá / ná ktore
Jch Mm. Pp. Akadémicy w Krakowie pátrzyć nie chcą.

Na ten ſkrypt/ áz ktokolwiek wſyſcy quibus virtus cordi eſt ſare-
kali/ y on iáko ostry ſuſnym potepieniem zgámli / y potlumli t iea-
dnáſia / czuac ſie býc vczniem Zakonu tego Swietego / y wſyſtkie
moie náuké iáko ktokolwiek ieſt / z tego ſzrodka wyczerpnawſzy/ niewin-
noſć baczac / y Zakonu S. zelzenia żaluiac / aby z tym wdaniem/ iá-
kiego w ſwey Swiátoſtliwoſci vſzerzbienia nie ponosił/ vmyſlitem
ſtáwić ſie murem / przeciwo ognistym ſtrzatóm ſkryptu tám tego.
Powſtáte tedy przeciwo niemu / non in curribus, neq; in equis.
ſed in Nomine DEI mei, exclamando; Quis eſt iſte incircum-
ciſus Goliath? qui, exprobrauit aciem DEI viuentis? Vſam Pánis
Bogumemu/ że mi w tym dopomoże. Vſam pobożnoſci/ ludzkoſci/
y madremu rozſádkowi Wm. Mm. Pp. iſz ſuſnoſć mieyſce
v Wm. Mm. Pp. bed ſie miáta / á falſzywym Kalumnióm każecie
Wm. Mm. Pp. z kólá ſwego rycerſkiego zá drzwi vſtápic. Já ſie
ceſ Pánem Bogiem moiem ſwiádcze / zem poruſzony niewinností
Zakonu

wna yu)
uſpvrhu
ego od ofu
uſpvrhu

to mnr

Zakonu tego S. y tym bierzciey zaufany widzac k oni mileza soli
 DEO poruczajac krzywe swa / y tym ktorzy diligunt Deum &
 seruos eius, do responsu potwapi. Rozumiem ze y WM. MM.
 PP. ten skrypt iako miedrych obrusyl / gdyz tez WM. MM. PP.
 Postowie / ledwie co nie wfsysey / tey matki pierśi pozowali.
 Audite ergo Filii uocem Matris uestrae, uidete uulnera, con-
 templamini uera. Pisal tedy list J. M. X. Goliem / iako Goliat
 drugi oburzajac sie na wfsytek zakon Jezuitki / y na nas wfsytek
 ktorzysiny sie u nich uczyli / creaturkami nas ich nazywaio; w kto-
 rym listie skarge kladzie. Is chca uczye w Krakowie y letce czytac /
 a przez to Akademia zaoczniest. Przydali tez y to (znac ze spussey
 stodoły ten concept) iz ci Patres niebo palcem wkazui / a naukami
 swemi wiolki lapai. Magnum louis incrementum. Parturiunt
 montes nascitur ridiculus mus. Nie wielkie crimen zadalo tym
 Dycom iz chca uczye: non sunt profecto pro bono opere lapi-
 dandi. Co bylo J. M. X. Goliemowi po takich furiach quorum
 ista in vitro fulmina. Rozumial lew ze zwierz gdy zabie wrzeszala
 wlocie / ale sie osukał gdy blisko przystapil. Zda sie tam ten list krzy-
 wdy pelen / proximé accedenti nihil nisi inuidiam prabet. Czemu
 to ma Jch M. PP. Akademikow obchodzic ze Jezuitki w Krakowie
 chca uczye: izali nie uca Dycowie Dominikami w tymże miescie: &
 uca y z wielka swa pochwała y slawa nie tylko swym ale y obcym
 drzwi nie zamylkalo. Czytali letcie Dycowie Franciskami / Dycow-
 wie Bernardyni / y insy: Dycom Jezuitom czemu bronia: & dla
 ktorey przyczyny ci Dycowie ozwac sie z naukami swemi nie maiu /
 ktorzy na cwiczenie wfsytkiego swiata sa poslani. Podobno czuio
 Jch M. PP. Akademioy ze fortiores illis uenient, iz oni lepiej
 uczye beda a ich sie negligentia odkryo. Nie grzechy gdy kupcy
 drogimi towarami iada / dla tego iarmark wyuoluyac. Nie ma-
 drego znak / ogrodnikow do winnice Chrystusowej na szepienie
 drzewek mlodych nie przypuszczac. A to nie do rzeczy żołnierszo-
 wnych na obrone miast przychodzacych nie przywital / ale iefoze
 im nalaiac. Lecz co za przyczynat co za probatio querela? sat insul-
 sa palcem niebo wkazuiet iakoby rzeki dzis bedzie deszcz / bo baculus
 stat in angulo. Pyta z ktorego to rzodzi strumien: Ktorego to drze-
 wo: & ktorey Akademiey concept: Krakowstey: & tak miedry

m. l. y
 nad
 conf. and
 p. 104 / 9
 h. p. 105
 m. m. y

Márki tak głupi Syn & tak płodney ziemię vt ipsi iactant, tak grube
 zielsko: tak wdziecznego ogroda tak szpetny kwiatek: & ba paskwil ci
 so nie obrona; kárumnia/nie słusna przyczyna/ inuidia; non acqui-
 tatis ratio. Gdy ten skrypt czytano/ jedni się dziwowali/ drudzy się
 śmiali/ & co mnie nabierzey bolało Heretycy się gorzylki. Lecz ja do
 sorby moiey raka ściogam / y z tad tam wziawszy kámię w czolo
 Goliata v gadzam.

Pierwszy Kámię.

Słusna rzecz/ aby Wycowie Jezuići drogic kámię y perly náut
 Swoyzwolonych ná pożytek drugim/ & osobliwie Bráci nášey/ Słac
 chetkim dziatkom/ záwarte do tych ezás komory w Krakowie otwo-
 rzyli / bo w ćwiczeniu dziatki gore nád wšyškimi máia / co się nie
 słowy gołymi pokáznie. Lepiey ábowiem ten vczyn ktory náut z po-
 božnošcia łaczy / gdyž doskonalszy człowik o dwu/ ániżeli o jedney
 rece. Wycowie Jezuići náut z pobožnošcia łaczono wlewáto
 w mlode ánimuše / & to duplici modo, verbo & opere, tedyć oni
 lepiey vczyn. Kedy ábowie Congregácyę Naswietšy Pámany MARIEY
 kwitnoce & v Jezuitow. Kedy Exhortácyę ezeste do zámitowania
 się naboženštwá y enot wšelákich & v Jezuitow. Kedy Magistri
 sobrii, temperantes, domi se continentés? v Jezuitow. Nie zá-
 stánieš Magistra Jezuićkiego w piwnicy/ nie vyrzyš go podle boku
 vstroionej Pámany/ nie zástánieš go w ogrodách plocho igrácego/
 podárki pošylácego / cum famineo sexu zárušcego/ ále in le-
 ctione, in disputatione, oratione záwše zábáwionego. Videt hęc
 iuventus & ad virtutem inflammatur. Nam bonum exemplum
 calcar fortissimum ad omne bonum amplectendum iuuentuti.
 Nádo lepiey ten vczyn ktory pro amore Dei, non pro quaztu vczyn/
 ktory wšyštek wksiegách/ ktory od powinnošci swoey Mistrzowskiey
 nie má żadney distráctcyey. A tácy są Magistri Societatis. Zaden
 dwiemá Pánom nie sluzý. Zaden y w niebo y w ziemię zaraz nie pás-
 erzy. Zaden Práštimonium z Lectorium nie crzyma / bo Cánonik
 má své zabáwy/ & Lectorium potrzebuie vstáwicznošci. Zaden przy-
 škole Plebaniey áni Probostwá nie pilnuie/ bo beneficium pošciel-
 ne gospodarštwá y starania kolo dnš pilnowáć rožáznie / škola
 vstáwicznego czytánia potrzebuie. Kontentnie się káždy z Jezuićkich
 Mistrzow vbogiem odžieniem y jedženiem/ żadney rzeczy swoey iako
 wlasney

własney nie miało / ale według woli przelożonych swych iej używają
i so / ładnych salaria / ani praemia laborum suorum nie spodziewają
sie / Deum & caelum semper pra oculis habendo. Ordinate uozo
a nie razem Grammatyki / Dialektyki / Rhetoryki. Tę grzeozę sbo
wiem pospołu groch z karpuska : atq; , ad plura distentus , minor
est ad singula sensus. Za czym też z ich studentow / iako y sami. Præ-
ceptores, dobrzy bywają Oratores, Concionatores, Philosophi,
Theologi, nie kontentują sie onym chępliwym słowem / Ergo, a
w głowie niezego.

Drugi Kámién.

EX fructibus eorum cognoscetis eos; Moi Mosćiwi pp. sã
mego to P. IEZUSA naywyższego Præceptorã medium ad co-
gnoscendos veros Præceptores. Proszã rãczcie to WM. co tu po-
łoze pilnie z sobą wważyć. Kto chce wiedzieć iakie sã fructus doctri-
na Societatis IESV, niech na Jarmarkach Gdańskich / Toruńskich /
Poznańskich / a mianowicie Frankfurtskich / co rok przeczyta sobie
Indicem librorum, obaczy iãtwie iak wiele Patres Societatis IESV
in omni scientia ksiąg wydało. Cãle Bibliotheki naydziej ksiąg
ich nowo wydanych. Ze nie wspomniã tak wiele Tomow Francisci
Suarii in Theologia & Philosophia, Gregorii de Valentia, Bel-
larmini Controuersias, Toleti opera, &c. Na wszystkie pismo sã,
tak wiele illorum doctissima commentaria, ktorym sie sãwiãs dzi-
wicie. Ex Polonia nostra quã doctus fuit Iacobus Wucius ko-
mu tãyno z ktorego Biblii na polski ięzyk przelożony wysysoy sie
dziwuis / y sami Hæreticy przyznawają to / że proprie & eruditis-
sime przelożona iest. Martinus Smiglecius quantus vir, tak sub-
telnie y potãżnie Słowochrześcãne ksiãgami swemi potlumil / iż iure
merito debet dici malleus Hæreticorum. Nie wspomniãm zã
Grodzickiego / Skãrgi / Lãterny / Bembusã virum calamo & ser-
mone celeberrimum, y inszych tak wielu. Rãczkolwiek niektórzy
z tych z Akãdemiey wysli / ale sie v Gycow Jezuitow douczyli / iako
y niektórzy z Ich Mosćiow pp. Akãdemikow przednieyszych / miã-
nowicie J. M. X. Wadowitã / vir multã doctrinã in Theologicis,
ktorego nie wstyd bylo przed kilka lat w Rzymie przez dwie lãcie
chodzić na lekoye Theologicke do Gycow Jezuitow / a ten iest sol
Academix, y przed tym lat podobno pieciãscie czytal Theologia

w Krákwie. Co sie tknie fructus Academicorum (pace illorum dixerim) naywiecay Minuciy wychodzi niepewnych / bo gdy mo-
wio że sucho / pewnie tam vlgnoć komu y po vcho. To wsfyfkie fru-
ctus doctrinae illorum Reipublicae & Ecclesiae. Czas m też taki Pá-
skwilufi wydódo / y to sie nań dziefić skladáto / vt fuit in Cathedra
ktoro kllá á przecie nie grzeczy komponowáli. Narrata refero. A
o Heretyách zás co mówić & Te w Krákwie bázto sie byly záwziely /
nie tylko miedzy pospolstwem / ále miedzy sámymi Akadémikámi /
z ktorych jeden Pinczowitá iák wiele ztego nárobil w Wegrzech y
do tych czas widziemy / y pewnieby Krákw wsfyfk byl z heretyc-
czak / by byli Patres Societatis doctrina, & morum sanctitate dys-
mow heretyckich w nim nie rospedzili.

Trzeci Kámién.

Iesli dobrze w Akadémiey voza / czemu ná Sejmách reformácy-
e skoly Krákwfkiey czesto wspomínáto & Jurisprudencia o iákto
ledziákto y perfunctorie czytáto & Tak wlasnie Statut czytác / iákto
w Akadémiey práwá sluchác. Lepiey zá Prokurátorem torby nosić /
wiecay sie náuczý / niż tá czas dármo trawieć. A nieborak Sláchéto cio-
gnie sie Synowi náklad dáiáto & frustra. Inse náuki omnia breui-
ter & confusé. Bedy tak porzodnie v nich Philosophia / iákto v Oye-
cow Jezuitow w Bálifur Theologia / iákto w Poznániu y w infsych
Collegiách. Nonné véra loquor vobis Magnifici Domini. Jezeli
tedy chcecie mieć WM. M. PP. in flore Akadémia / stáraycie sie
WM. aby Patres Societatis w Krákwie vczyli / bedzie pia amu-
lacio. Obázto Akadémiey že Patres pilni / y oni musko pro loco sta-
re, ze oni nábozni / y oni beda chćieli illis assimilari, že oni libris in-
tenti, y oni beda czytáli / že oni laboriosi, nie beda też y oni otiosi.
Non deleatur Carthago vt remaneat Imperii Romani amula,
nie swieža absq; amulo virtus.

Czwarty Kámién.

Sá fundácyé wielkie w Bursách ná vbogie Studenty / á máto ich
Sdochodzi / miedzy sie práwie wsfyfkto rozsfárpáli. Examine Ma-
gnifici Domini, & videbitis ita se rem habere cum magno detri-
mento iuventutis Polonae, inuenietis pro pisce serpentem, &
pro

pro ouo scorpionem. Uta grucey nie schodzi ale miesa kolo kosci /
kolo kosczy maia sie dobrze a Eurozeta pisze. Do Bursy Pauperum
barzo wiele Sundacey ale malo Promisy.

Piaty Kamien.

Ist Jch M. pp. Akademikow barzo nie modrze na Seymiki
pisany / rozumiem przecie o niektorzych bacznieyszych / ze oni nie
li tamtego skryptu Authores, ale iz nomine omnium wyssedl
antibus respondeo. Pise p. Goleni niewiem czyie prorocetwo. Po
Akademicy poty wolnosci / ba poty swawolnosci y rozpustnosci
ntodzi. Poczetajcie p. Golenie a wystawcie czoto / wnet w nim
m wezynie kamieniem kolo. Jesliby Akademia wasza Krakowska
ta bydz auctrix libertatis Poloniae, byloby to abo zesacie Nobiles
ni / abo ze ksigami y pismem rozmaitym one zdobicie / abo iz przy
boku R. J. M. Filku Doktorow chorwacie / aby tam przestrzegali
wolnosci naszey. Ale iz w Akademicy waszey omnes fere Plebei, a
ci sa zawze inimici Nobilitatis, isto on towarzyss Platinii Akade
mie Rzymi (czytajcie sobie Bielskiego) na to Krola Ulbrycha nas
mawial / aby byla za niego wygubiona slachta. Juz mi W. M. awierz
cie M. pp. ze gens Plebeia inimica postrz Nobilitati. Ksig
tez sadnych pro defendenda Nobilitatis libertate, nie czytalem
mgdy wydanych od Akademikow. Przy Dworze tez nie mieszkala /
ialoz bronia libertatem? Jest tu iak as krzywd a Miestatu Krola
J. M. Pana y Dycy y obrońce wolnosci naszey.

Wzmocnie sie prawi isto Krzyzacy / y to nie grzechy / Krzyzacy
byli endzosiemcy / a Jezuiti naszy / Fratres nostri, caro & sanguis
noster. Krzyzacy Polakow nie przyjmowali tylko Niemce / a Jezuiti
Polacy sa / wiele v nich Woiewodzicow bylo y iest / wiele Synow slach
tedich z domow zachnych / wiele Panat bogatych do nich wstepnie
dlastki Bozey nie tylko tam slychac Magow / ale y sti / toe tedy con
tepe p. Akademikow blazenski. Krzyzacy osobno mieli ziemice swa
ale Jezuiti in medio nostri, miseliby Krakowskim z Lublina przyia
chali naracunek / zmiesiono by tam te / a owychby y nie pusezono.
Krzyzacy cum armis, isti inermes. Nonne sicut vnus ex stultis
locutus est M. D.

Maisz zelbe v S. Piotra / zda mi sie ze sie myla. Gdy m sie wezyl
w Lublinie

w Lublinie / nieboszyt P. Górnicki z Łancutá skrzył się na Try-
bunale / iáko był dworzánin ná Dyce Jezuitów / iż ná niego działá zá-
czyli ná swym Bóstiele / y prosil áby wrzedownie to obaczono. Przyis-
do áli gármiec miedziány ná rymie do zlewánia wody. Res in iocum
versa est. Ták y teraz ia rozumie / że P. Górnicki ták gármiec obaczył
y działá być rozumie / bosie on ná tym málo zna / żołniersto słu-
rzy láta iedney śimy.

Zle też y to nápisal J. M. X. Górnicki / iż ná iedney ławie wiecey
się náuczy w Akadémiey przez kilka miesiocy / ániż przez kilka lat
u Jezuitów. Proszę czego się wiecey náuczy? Swęywoli / rospu-
sty / nocnego chodzenia / &c. bo ták nie spytáto pro abiens a le-
ctione, nie karza nocnych grásáney / iáko u Jezuitów. Wiec-
niech pokáże y to / Kedy wiecey Oratorow / Philosophow /
Theologow. Nonne in Collegiis Societatis Iesv, cetera w ták-
tem liście / Brzeskie.

A ták moi MN. PP. proszę pokornie wspomnieć MN. sobie /
że wiele jest á málo nie wysysey / Ktorzyście się u tych Dycow ucyli /
ábo ná náuki Syny swe dáiecie / pokáżcie MN. gratitudinem
hanc iáko Krew Sládecká przeciwko Práceptorom swym. Nie
dopuszczajcie się ich MN. ták szypać y hárpać / z ktorých wielki
pożytek mamy / á mnie MN. zá zle nie mióycie / żem się z tym
písaniem do MN. porwał. Żal mi Mátki / żal mi dobrodzieyki
było / żal mi tych ktorých náuks y práco to mam po łáscie Bożey
czym się teraz ćieście. Tákże y MN. M. P. Akadémicy nie obrażaj-
cie się ná mnie / ále ráczey date locum virtuti. Vx qui prędaris
quia prędaberis. A ty też Mátko moia Societas S. Ktora in do-
lore patitur filios, nie boy się / sta in cęlo. Draco stans coram te
prosternetur, paries masculinum, qui transfertur ante thro-
num Dei. A te mála Apologia moie wdzięcznie przyimi / Ktoráś
mnie wychowála / wyćwiczyła / y do dobrego prowadziła. Dat.
in Con. Warsawien. Cano. S. Georg. 7. Ian. 1623.

MN. mych Mósćiwych PP.
namizsy Bogomólcá.
P. Stanisl. Zakrzewski C. R.
S. T. Lect. Ordi. Pręd. ad S. G.

Varsavianam 1626. 26 Febr.

Audio dispersa R^{mo} Legatum h^odo verba: Habebant
scripta pro suo favore sententiam: Si h^odo ita sunt
requiro iudicium. Nam animum ducit sedem summam
ad favores inclinari. Christus est Veritas, Via, Lux
Vicarius igitur Christi est Vicarius Veritatis, Veri
atq; Lucis. Respectu ad personas quascunq; aut fa-
vorem habet fieri d^omissus. Sciunt autem tibi mu-
dum iudicaturum de iudicio aut Rotae aut summi
Pontificis. Si quid diversum fiat, lapides aham clama-
bunt. Vincere nobis ne sanctus quidem Paulus pro-
fuerit, qui sanus ceteros omnes inspectos tam probe
quam septuagenarium aliquis lapsus, aut ex plus. Re-
valentur aliquando tulerim nos Philosophum et
Iud considerabimus: Eni, Unum, Verum, Bonu converti.
Magno intervallo distant Unum et Vnctum. Unu est
Unum. Vnctum multa continet. Lupus d^o oves
appetit, Vnctum appetit. Vult enim carnem ovis
in furore hoc est lupi carnem converti. Multo h^odo
Unu exemplar per occasionem tradit R^{mo} Legato.
Vale. Curonus 26 Febr. 1626.

SIN e CERE monois
Si quid habes lesu vita ne gram hli partem
Qui socium fingit latro raper rapiat.

Gdy na Gmh
Ja eddit Bull
pa p p p p p
wzgn / Bora /
M. V. X. S. l. p. p.
legi in dca
notu
fucum / an / la
m. p. i.

Biblioteka Jagiellońska

stdr00000560

Biblioteka Jagiellońska.

